o které rozhoduje výlučně pol. úřad (druhá věta § 19 a § 10 vzork. patentu).

Stížnost k nss-u podaná dovozuje v podstatě, že k rozhodnutí ve věci příslušny jsou řádné soudy, ježto předmětem sporu jest vlastnictví k vzorku.

Nss neuznal stížnost důvodnou.

Podle § 19 cis. pat. ze 7. prosince 1858 č. 237 jsou pol. úřady povolány, aby rozhodovaly o neplatnosti zápisu vzorku. Pavel R. domáhal se svým podáním na magistrát z 22. února 1924 především výroku: že se právo Josefa B. na vzorek č. 12152 u živn. komory v Praze registrovaný a veškerá práva z toho mu vyplývající zrušují. Tento petit jest i podle své formy i podle smyslu zjevně návrhem na zrušení zápisu vzorku t. j. na vyhlášení jeho za neplatný. Podstata vývodů, jimiž jmenovaný tento návrh odůvodňoval, byla v tvrzení, že st-l si onen vzorek neprávem dal na sebe zapsati. Otázku, dal-li si někdo vzorek pro sebe zapsati právem, to jest, je-li subjektem oprávněným, aby si ochranu ve smyslu vzork. zák. pro sebe zápisem zajistil, zákon tento kvalifikuje jako otázku platnosti registrace, když provedený zápis vzorku prohlašuje v § 10 za nicí (nulitní) a neúčinný mimo jiné také v případě (lit. d), jestliže ten, kdo vzorek k zápisu předložil, si jej proti právu osvojil. Odkazuje-li pak zákon na tomto místě ještě také na § 2, který přiznává výlučné oprávnění k používání vzorku tomu, »kdo vzorek buď sám nebo někým jiným na vlastní účet původně zhotovil«, jest zřejmo, že zákon tento subj. moment autorství vzorku činí jedním z podstatných předpokladů podmiňujících platnost zápisu. Je-li však spor o to, dal-li kdo právem zapsati vzorek pro sebe čili nic, zákonem samým kvalifikován jako spor o platnost zápisu, jest zjevno, že nemůže býti pojímám jako spor o vlastnictví vzorku a tudíž jako spor náležející podle poslední věty § 19 do kompetence řádných soudů.

č. 5477.

Obecní dávka ze psů. — Administrativní řízení (Slovensko): * Po 1. lednu 1923 rozhodují jako poslední stolice ve věcech dávky ze psů ve velkých a malých obcích na Slovensku okresní úřady, nikoliv okresní výbory.

(Nález ze dne 13. března 1926 č. 5037).

Prejudikatura: Boh. 5450 adm.

Věc: Vilém K. v B. proti okresnímu výboru v Bardiově stran obecní dávky ze psů.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-li byla ob. představenstvem města B. podle pravidel schválených župním úřadem v Košicích výnosem z 28. února 1924 na rok 1924 předpsána dávka ze psů ve výši 100 K. Odvolání st-lovo, obracející se proti předpisu dávky, bylo nař. rozhodnutím okr. výboru v B. v cestě instanční z věcných důvodů zamítnuto.

Rozhoduje o stížnosti, musel se nss nejdříve z úřední povinnosti zabývati otázkou, bylo-li nař. rozhodnutí vydáno úřadem k takovémuto výroku příslušným.

Podle odst. 3. § 5 pravidel, souhlasného s odst. 2 § 44 ob. fin. novely, možno se z rozhodnutí ob. zastupitelstva odvolati k bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, jehož rozhodnutí je konečné. Podle § 58 cit. zákona bude působnost, která podle tohoto zákona přináleží bezprostřednímu úřadu dohlédacímu, až v dotyčném území budou zřízeny župní a okresní úřady, příslušeti okr. výboru. Tento právní stav nastal ohledně Slov. dnem 1. ledna 1923, kdy byly pro toto území zřízeny nové župní a okr. úřady podle zák. z 29. února 1920 č. 128 Sb. (čl. 1 a 2 tohoto zák. a §§ 1 a 2 vlád. nař. z 26. října 1923 č. 310 Sb.). Podle odst. 1 § 58 zák. č. 329/1921 přísluší totiž ode dne zřízení okr. a žup. úřadů na tom kterém území působnost bezprostředních dohlédacích úřadů podle tohoto zákona zásadně okr. výborům. Z těchto zásad nastává však výjimka podle ustanovení 2. věty odst. 2 § 58 zákona, pokud jde o působnost bezprostředního úřadu dohlédacího jakožto stolice odvolací v určitých záležitostech, k nimž patří také, jak patrno z citace § 44 v druhé větě odst. 2. § 58 záležitosti ob. dávek; tuto působnost bezprostředního úřadu dohlédacího přikazuje 2. věta odst. 2. § 58 cit. zák. okresním senátům, které podle zák. z 9. března 1920 č. 158 Sb. mají býti zřízeny u okr. úřadů. V § 44 zák. č. 158 z r. 1920 se však stanoví, že okr. senát bude zřízen teprve až nabude účinnosti zákon vzpomenutý v § 43, totiž zákon, upravující řízení správní před okr. a žup. senáty. Tento zákon nebyl dosud vydán. Nař. vlády z 26. října 1922 č. 310 Sb. stanoví, že, pokud nebudou ustaveny župní zastupitelstva, župní a okr. výbory, vykonává práva jim příslušející župan, resp. okr. náčelník. Ze srovnání odst. 1 § 58 zák. č. 329/1921 s ustanovením 2. věty odst. 2 téhož § a z ustanovení § 3 vl. nař. č. 310/1922 jest pak patrno, že, pokud jde o velké a malé obce, přísluší na Slov., počínaje dnem 1. ledna 1923, dokud nebude zřízen okr. senát podle zák. č. 158/1920, rozhodování, která zmíněná pravidla o ob. dávce ze psů přikazují bezprostřednímu dohlédacímu úřadu, okr. úřadu.

V daném případě rozhodl však o odvolání okr. výbor, který, jak vylíčeno, v této věci vůbec není instanční stolicí a rozhodl-li přes to o odvolání, učinil tak jako úřad k takovému rozhodování absolutně nepříslušný. — —

Č. 5478.

Obecní dávka z návěští. — Administrativní řízení (Slovensko): * Po 1. lednu 1923 rozhodují jako poslední stolice ve věcech dávky z návěští určených pro veřejnost ve velkých a malých obcích na Slov. okr. úřady, nikoli okr. výbory.

(Nález ze dne 13. března 1926 č. 5038).

Prejudikatura: Boh. 5450 a 5477 adm.

Věc: Izidor V. v N. proti okresnímu výboru v Nitře stran obecní dávky z obchodní reklamy.